

cipielt ikke er sager, som landbruget afgør alene, men at de netop bør varetages noget bredere.

Det er en hensigtserklæring. Det kan godt være, vi ender med – der kan komme mange muligheder, det er jeg enig med hr. Jens Kirk i – at jordbrugskommissionerne fortsætter med det rent landbrugsagtige. Om der så skal være vetoet eller ej, kan man så diskutere. Men på de her områder kan vi vel ikke være uenige, og det er vel et vigtigt signal at sende politisk, at når det drejer sig om naturværdier, drikkevand osv., er det afgørende, at det ikke alene er landbruget, der sidder med dér.

Det synes jeg er en god service at levere over for udvalget. Det er sådan set en principiel politisk holdning. Det er i mine øjne ikke at forudiskontere konkrete løsninger.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Martin Lidegaard: Jeg er ikke i tvivl om, at det udvalg, der er nedsat, vil komme rundt om det hele. Hvis drikkevand skulle ind under landbrugsloven som sådan, kunne man sådan set godt drøfte, hvordan vi skulle beskytte det. Det er jo ikke bare ved en cirkel, vi skulle klare det, det kunne være skånsom dyrkning osv.

Hvis kommissionerne skal fortsætte, så hidkalder man de personer, som har mest forstand på det, f.eks. et lægmandspanel. Det kunne være en løsning. Men jeg skal jo ikke udstikke de løsningsmodeller. Det er muligt, jeg har nogle her inde under trøjen, jeg kunne tage frem, men lad udvalget komme med deres, så drøfter vi dem, og så kan vi tage vores egne frem og supplere med dem.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

I fortsættelse af hr. Martin Lidegaards spørgsmål vil jeg da gerne vide, hvad Venstres holdning er til det. Mener Venstre, det er rigtigt, at landbruget ikke bør have flertal eller vetoet i forhold til forvaltning af det åbne lands naturværdier og sikring af drikkevandsressourcerne?

Det må man vel i Venstre have en holdning til, som vi kan blive delagtiggjort i allerede i dag, det behøver vel ikke at afvente et udvalgsarbejde. Et udvalgsarbejde tager jo stilling til, på hvilken måde man kan regulere på de her områder. Det er jo en klar politisk holdning.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg skal gerne gentage det en gang mere for fru Ritt Bjerregaard. Vetoet er absolut til diskussion. Jeg har ikke udtalt mig, om den er rigtig. Vi er villige til at diskutere, om den er rigtig, men vi vil afvente udvalgets arbejde, og så diskuterer vi det. Vi skal ikke sende det vink med en vognstang ud, at sådan skal det være. Vi er vel alle betænkelige, hvis nogle har en bestemt magt, som ikke altid er lige demokratisk.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Det er næsten spørgsmålet, om det i denne debat ikke allerede er sat på plads.

Der har på det seneste været meget debat om det emne. Det er vel også meget relevant, at vi får en debat om emnet i dag; det vil jeg gerne medgive at det er.

Med hensyn til jordbrugskommissionerne er det Dansk Folkepartis opfattelse, at der skal ske noget. Det er fornuftigt nok, at man går ind og kigger på den model, der har været siden 1989.

Det er vel også det, der har afspejlet sig meget i debatten, nemlig en kritik af, om jordbrugskommissionerne nu er blevet for enerådige, forstået på den måde at det faktisk kun er landbruget selv, der styrer disse jordbrugskommissioner.

Der er sikkert mange gode ideer, tanker – det har vi da også kunnet høre i debatten indtil nu at der er – og modeller for, hvordan jordbrugskommissionerne skal se ud i fremtiden. Man kan vel gå så vidt som at stille det spørgsmål, som det også har været fremme, nemlig om jordbrugskommissionerne i det hele taget skal være der.

Et andet spørgsmål kunne være, om de økonomiske midler, der er fordelt, bliver brugt på den rigtige måde. Vi har for nylig set eksempler på, at i en kommissions afgørelse i forhold til en andens har der været en forskel på godt 5.000 kr. i sagsbehandlingen. Jeg synes, det er rimeligt, at vi får drøftet, om det også kan være på sin plads.

Det har også været fremme i debatten, at der har været lidt for meget lokal forankring. De personer, der har haft med det at gøre, kunne give anledning til nogle tendenser til kammerateri. Hermed har jeg ikke påstået, at det er tilfældet, men jeg synes, det er noget, der skal indgå i